

**Lluís Maria Xirinacs
Agustí Chalaux i de Subirà**

SISTEMA GENERAL:

«Economia i Societat»

(En seixanta punts)

Col·lecció *Bullae* 7

Escola Finaly

Economia i Societat

<http://www.finaly.org>

Consell de redacció:

Roser Albó, Àngels Baldó, Agustí Chalaux, Miquel Chicano, Laura Fusté, Magdalena Grau, Joan Parés, Enric Suárez, Jordi Via, Lluís Maria Xirinacs

Col·lecció *Bullae* 7

1a edició: *Barcelona 6 de desembre 1996.*

© **Lluís Maria Xirinacs i Damians**

© **Agustí Chalaux i de Subirà**

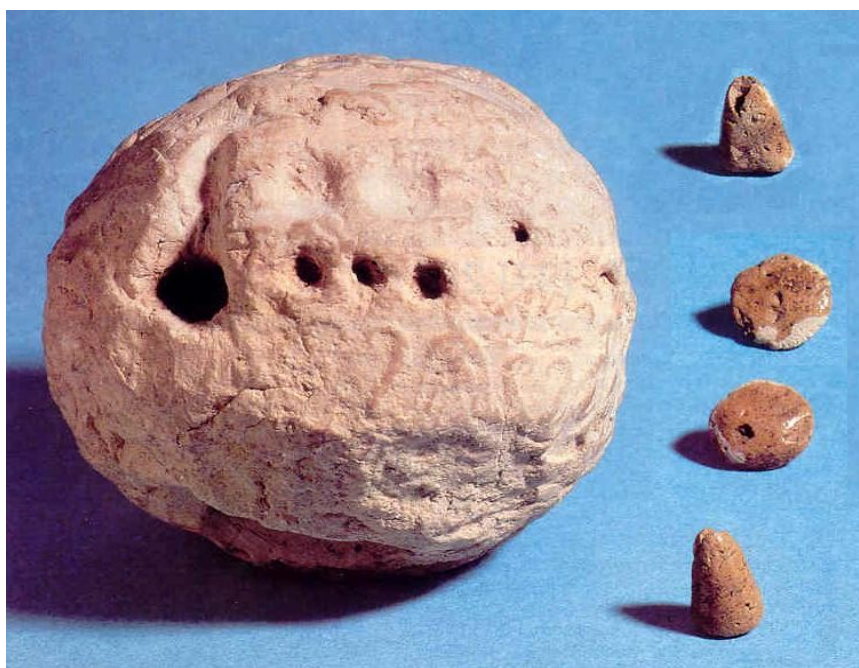
© Propietat d'aquesta edició: Publicacions de l'**Escola Finaly**

Aquest llibre està subjecte a una llicència de [Creative Commons Reconeixement-CompartirIgual](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/).

<http://www.finaly.org> - E-correu: escola.finaly@gmail.com

Disseny: Miquel Chicano

Bullae

Les *bullae* eren en els mil·lennis V-IV aC el que avui dia en diem «factura-xec» (albarà conformat, factura acceptada i xec tirat pel client); eren unes bosses d'argila, més o menys esfèriques, plenes de diferents figuretes de fang com a moneda representativa, i segellades en l'exterior com a símbol de les transaccions comercials, en el context d'un complex sistema de comptabilitat, i que podem considerar com l'antecedent de les famoses tauletes cuneïformes, i per tant de l'escriptura. Segons totes les enciclopèdies, el Temple vermell d'Uruk, el banc sumeri més antic per ara que coneixem arqueològicament, té arxius bancaris complets durant 200 anys (3400 a 3200 aC).

Sistema General: «Economia i Societat»

(En seixanta punts)

Model de Tercera Via de mercat clar i societat transparent.

A. Mercat clar

1. Autoritat plena en una àrea unimonetària.
2. Socialització de la xarxa telemàtica (telemàtica).
3. Control judicial de la xarxa telemàtica: secret d'empresa, de contractació, de privacitat, només accés del jutge com a prova per a judici, transparència i accessibilitat de l'àrea pública.
4. Supressió de la moneda multicirculant a l'interior i a l'estranger.
5. Implantació de la moneda electrònica clara (científica per unicirculant): factura (responsable segons ètica) i xec (en un sol document telemàtic).
6. Desaparició de l'agiotatge o especulació negativa i de la fuga de capitals.
7. Equilibri de la balança interior (fórmula): ni inflació ni deflació per no moviment de diners en el buit.
8. Hisenda comunitària. Invenció i exvenció de diner comunitari.
9. Socialització de la invenció i exvenció de diner comunitari.
10. Equilibri de la balança exterior (fórmula): no imperialisme colonialista, no deute exterior; relació amb el Tercer Món.
11. Aranzels socialitzats.

B. Estat i mercat

12. L'Estat no acumula patrimoni, privatitza el bé comú. No sector públic utilitari.
13. Els excedents per falta de poder adquisitiu demanen invenció de diner comunitari concedible a clients de mercat interior o exterior:
  - a) a fons perdut, quant a diner comunitari **de cosum**;
  - b) a retornar, quant a diner comunitari **d'inversió**.
14. Repartiment estratègic del diner comunitari inventat:
  - a) crèdits inversius a retornar.
  - b) finances consumptives a fons perdut.
15. Crèdits inversius comunitaris («versus» préstecs bancaris) a les empreses utilitàries, tot evitant la pèrdua de les inversions desitjades, per jocs deslleials.
16. Tot monopoli estatal -si és vist com a imprescindible- serà forçosament gratuït.
17. Municipalització progressiva de la terra.
18. Impost sobre la terra, a extingir, a favor del municipi per a la compra de terrenys.
19. Impost sobre cada canvi elemental, a extingir, per a solidaritat.

C. Mercat lliure

20. Ni empreses, ni treballadors paguen la Seguretat Social.
21. Mercat, empresa i iniciativa lliures, Comiat lliure. Salari d'atur a tot aturat a la recerca de treball.
22. Salaris mínims pactats entre patronal i sindicats.
23. Preus mínims fixats pels gremis (antidumping).
24. Publicitat per gremis, informativa, no obsessiva.
25. Vagues només per empresa.
26. Bancs, només per a la producció utilitària, *no per fer consum ni per a societat humanista* (dita també «societat liberal»).

D. Societat transparent

27. Separació rigorosa entre societat utilitària i societat humanista. Separació rigorosa entre mercat de producció i de consum.
28. Repartiment de les finances (vegeu 13 b) a salaris socials en proporció pactada (punts) i solidària.
29. Salari vital i de seguretat social. Pacte de solidaritat antimisèria.
30. Salari d'atur, superior al salari vital.
31. Salaris comunitaris territorials a barris, municipis, comarques, regions, nacions...
32. Salaris socials humanistes: professionals, centres, societats, gremis, sindicats, partits, esglésies, associacions...
33. Salaris institucionals i dels seus components: Estat (legislatiu, executiu) i Justícia.
34. Les Caixes d'Estalvi: només diners humanistes i per al consum. Registres i assistència social.
35. No regals ni donacions. (Excepcions «sub iudice») contra suborns, jocs d'atzar...
36. Les professions humanistes no poden fer vaga.
37. No diner privat per a eleccions. El professional utilitari abandonarà el seu estatut si vol fer política.
38. Un cap de compres únic i responsable en cada entitat humanística.
39. Els representants gremials i sindicals abandonaran provisionalment l'estatut utilitari i entraran en l'estatut humanista.

E. Autoritat

40. Responsabilitat i descentralització màxima possible a tots els nivells. Principi de subsidiarietat.
41. A tots els nivells hi ha, independents entre ells, el legislatiu, el govern executiu i la justícia.
42. Eleccions al legislatiu, segons principi de proporcionalitat. Pagades per la societat conjunta. Continència legislativa.
43. Justícia gratuïta, abundant, ràpida, especialitzada, generadora de dret costumer abundant. Pressupost propi. En judici, proves extrems de la telemàtica. Sentència objectiva i subjectiva. Tots els càrrecs públics a judici, després de llur exercici. Eleccions dins dels propis Col·legis.
44. Policia judicial diferent de la governativa.
45. Sistema penitenciari educatiu. Pocs casos, poc greus.

46. Elecció separada i directa de l'executiu (persones que no pertanyen a cap partit o l'han deixat) que governa només les coses i que dialoga amb les persones.
47. Entrenament (escola) de comandament executiu. Aquest consta de:
  - 47.1. President: honor, representació «monàrquica», dialogant, dret a la dictadura constitucional per sis mesos sense possible repetició ni reelecció. Període normal: quatre anys. Responsabilitat estratègica.
  - 47.2. Cap de govern i primer ministre: responsabilitat tàctica.
  - 47.3. Afers exteriors.
  - 47.4. Afers interiors.
  - 47.5. Economia.
  - 47.6. Secretari d'economia exterior (vegeu 10).
  - 47.7. Secretari d'economia interior (vegeu 7).La dimissió, la mort o l'extinció del mandat fa pujar els inferiors en l'escala. Els càrrecs vacants inferiors són sotmesos a elecció directa (vegeu 46).
48. Militars (no militarisme) sotmesos directament al President. Voluntariat. Alternativa penitenciària. Arma i uniforme només en territori castrense mínim i estratègic (no «força d'ocupació») només per a la defensa exterior. Pena de mort només al responsable de moviment de tropes no autoritzat.
49. Les matèries dels altres ministeris tradicionals totalment descentralitzades: competència de les comunitats territorials.
50. Eleccions convocades de baix a dalt: barri, municipi, comarca, regió, nació... Dret a no formar-ne part (no federació) o a secessió. Cada nivell territorial cal que sigui un pacte entre iguals.

F. Estratègia de consecució

51. Formació de revolucionaris professionals.
52. Formació de l'aspecte subjectiu (revolució): la persona individual, l'equip, l'amistat, el compromís, la xarxa.
53. Formació de l'aspecte objectiu (professionalitat): l'estudi, l'experimentació (tot i que sigui limitada). Un nou enciclopedisme. El que proposem no és utopia: històricament, ha estat experimentat a Sumer en els mil·lenaris V-IV-III fins als -2.500.
54. La consecució del comandament en vista a la destrucció del poder: força de la base com a font d'autoritat. El punt d'arrencada.
55. Fase i dimensió de cooperació transitòria amb el poder establert: diàleg *arquia-anarquia*. Participació en processos electorals. Possible traïció dels guanyadors...
56. Fase de no cooperació, no col·laboració. Vagues parcials i generals. Objeció de consciència.
57. Desobediència cívica (àdhuc a l'interior de l'exèrcit): faltar a les lleis o disposicions inacceptables i acceptar-ne les conseqüències punitives.
58. Creativitat de solucions pràctiques alternatives per la via directa al marge del sistema establert. Integració de les diferents alternatives existents.
59. Expandiment mitjançant les organitzacions territorials: barri, municipi...
60. Expandiment mitjançant penetració en els diferents sectors socials: cultura, oci, finances, producció, sacralitat, milícia, educació, comunicacions, etc. Fins a assolir l'autoritat plena en una àrea unimonetària (vegeu 1).

Nota: Aquestes idees tenen el seu origen en troballes i conjectures prehistòriques del paleolític i del neolític, intuïdes per Plató al llarg dels seus viatges, el qual feu també experiments pràctics a Siracusa, històricament bastant bé documentats, malgrat llegendes confusionàries i infundades. Tot plegat fou transmès fins a principis d'aquest segle, per una tradició oral, segurament d'origen platònic esotèric, recollida i segrestada pel banquer Horace Finaly, de la Banca de París i dels Països Baixos i elaborada i modernitzada pacientment, al llarg de tota la seva vida per Agustí Chalaux i de Subirà. L'estratègia de consecució i el compendi són de Lluís Maria Xirinacs.

■ ■ ■

Escola Finaly

Economia i Societat

<http://www.finaly.org>

E-correu: escola.finaly@gmail.com